

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. άργ. 2.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ'. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 9 Φεβρουαρίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Ηρώνας ο Μιμογράφος (κατὰ Θεόδωρον Ράϊναχ).—Τὸ 'Ημερολόγιον 'Ιουλιανὸν καὶ Γρηγοριανόν.—Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Σικάγου.—Ποικίλα.—'Αγὰ τὴν ἐπὶ τὰδε 'Ασίαν (ἐν 'Ερζερούμη).—'Η ἔμπνευσις τοῦ Ζωγράφου (διήγημα).—'Η Δευτέρα Μήτηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην πολιτικὸν γεγονός ἐστὶν ἀναμφηρίστως ἡ ἐν Γαλλίᾳ ἐπελθοῦσα ὑπουργικὴ κρίσις διὰ τῆς παραιτίσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτῆς κ. Φρεσινέ κατόπιν δυσμενοῦς ψηφοφορίας τῆς βουλῆς ἐπὶ προτάσεως περὶ ψήφου ἐμπιστοσύνης, ὑποβληθείσης τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐταιριῶν καὶ σωματείων νομοσχεδίου. Οὐδείς προσεδόκα τοιοῦτον ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν, αἵτινες τούναντίον ἀρκούντως ἥσυχον προεμνύνοντο μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους, τοῦ ἐκπτοήσαντος πολλοὺς μὴ τὸ ὑπουργεῖον πάθῃ ἐπὶ τῇ ἐπιμονῇ τῆς βουλῆς πρὸς εἰσαγωγὴν τροποποιήσεων εἰς τινὰ κεφάλαια, ὑπὸ τῆς Γερουσίας προταθεισῶν· ἀλλ' ἡ ὑπερβολικὴ τοῦ κ. Φρεσινέ συμπάθεια πρὸς τὸν συνάδελφον Κωνστάν, πρὸς ὃν ἀλληλέγγυος ἐκπρύχθη κατὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ κ. Λώρ, ἐπέδρασε φαίνεται λίαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἀντιπροσώπων, οἵτινες, δραττόμενοι τῆς συζητήσεως τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου, τοῦ ἔχοντος πολλὰ τὰ ἀντιφατικὰ ἄρθρα καὶ τοῦ κατακριθέντος καὶ ὑπ' αὐτῶν ἔτι τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων, ἀπετέλεσαν ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν καὶ ἀνέτρεψαν οὕτω τὸ ὑπουργεῖον Φρεσινέ, καίτοι ἠδύναντο νὰ παραιτηθῶσι μόνοι οἱ τὸ νομοσχεδίον συντάξαντες ὑπουργοὶ καὶ νὰ περισωθῇ τὸ λοιπὸν ὑπουργεῖον Φρεσινέ. Τὸ γεγονός τοῦτο λυπεῖ λίαν τοὺς φίλους τῆς Γαλλίας, βλέποντας αὐτὴν ἐπανερχομένην εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν χάος συνεπεία μικροφιλοτιμιῶν, καθ' ἣν ὥραν ἡ ἐν Εὐρώπῃ ἐκκρεμὴς τῶν πραγμάτων κατάστασις καὶ αἱ ἀπανταχοῦ τῆς Δύσεως διεξαγόμεναι πολεμικαὶ παρασκευαὶ ἐπέβαλον τοῖς ἐν Γαλλίᾳ μείζονα σύνταξιν περὶ τὸ ὑπουργεῖον Φρεσινέ,

τὸ τοσαύτας παρασχὼν ὑπηρεσίας τῇ χώρᾳ ὑπὸ τε τὴν ἐποψὴν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ὑπὸ τὴν τῆς ἐξωτερικῆς. Καὶ ἀληθῶς τὸ ὑπουργεῖον Φρεσινέ, ἀνελθὼν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῇ 17 μαρτίου 1890, πολλὰ κατὰ τὴν μακρὰν αὐτοῦ σχετικῶς διαμονὴν ἐν τοῖς πράγμασιν ἐπέτελεσε· καὶ ἔνθεν μὲν κατεπολέμει τελεσφόρως τὸν βουλανξερισμόν καὶ ἀπύλλατε τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ φοβεροῦ τούτου ἐφιάλτου, ἔνθεν δὲ ἐπαγίου ἐν τῇ ρωσικῇ πρωτευούσῃ τὴν γαλλορρωσικὴν φιλίαν καὶ σύμπνοιαν, τὴν μεγάλως συνταράξασαν τὰ κύκλα τῶν ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν τοιῶν συμμάχων. Ταῦτοχρόνως ὁ κ. Φρεσινέ, ὡς ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, πολλὰς εἰσήγε μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν στρατὸν, ἐπεθεώρει τὰ κατὰ τὰ ἀνατολικά τῆς Γαλλίας ὀχυρώματα, ἐνίσχυε τὸ ἐν Νικαίᾳ ἀμυντικὸν σύστημα, ἐθέσπιζε τὴν ἐκτέλεσιν μικτῶν στρατιωτικῶν γυμνασίων καὶ ἐν γένει τοιαύτας συνετέλει προόδους ἐν τῷ στρατῷ, ὥστε αὐτοὶ οἱ τῆς Γαλλίας πολέμιοι ἠναγκάζοντο ν' ἀνομολογήσωσιν ὅτι ὁ τῆς δημοκρατουμένης χώρας στρατὸς προήχθη ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν κρεῖσσον παντὸς ἑτέρου ἐν Εὐρώπῃ καὶ ὅτι ὁ κ. Φρεσινέ, καίπερ πολιτικός, πολλῶν τελεσφορώτερον εἰργάσθη τῶν μέχρι τοῦδε ὑπουργῶν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας, καίπερ ἐκ τοῦ στρατοῦ εἰλημμένων. Τούτου ἕνεκα δυσᾶρέστως πάνυ ἀντηχεῖ ἡ τοῦ κ. Φρεσινέ παραίτησις πᾶσι τοῖς φίλοις τῇ Γαλλίᾳ διακειμένοις, μάλιστα δὲ τῇ 'Ελλάδι, πρὸς ἣν ὁ γάλλος πρωθυπουργός, ἰδιαιτέραν ἔχων συμπάθειαν, ἐπειράθη πάντοτε νὰ φανῇ εὐμενὴς καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἐμπορικῷ ζητήματι, καθ' ἃπερ δείκνυται κατωτέρω.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμπορικὸν ζήτημα ἐξακολουθεῖ ἔτι ἐπισπώμενον τὴν μέριμναν τῶν κυριωτέρων κύκλων, καίτοι δὲν φέρει πλέον τὸν χαρακτῆρα ὃν ἔφερε κατὰ τὸν παρελθόντα δεκέμβριον καὶ ἰανουάριον, ὅτε σύμψας ὁ πολιτικὸς κόσμος καὶ ἐμπορικὸς ἐστραμμένα εἶχον τὰ βλέμματα πρὸς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσάν καὶ ἔκαρδοκεῖ ὅποια τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νέου συνδέσμου. τοῦ ἐξυπηρετοῦντος μεγάλως τὰ συμφέροντα τῆς Γερμανίας συνεπεία τῆς πολιτικῆς τοῦ μονάρχου αὐτῆς, ἀναζητήσαντος ἀπανταχοῦ σχεδὸν συμμάχους καὶ ἐπικούρους πρὸς συγκράτησιν τῆς γερμανικῆς ἐπύρροις καὶ παγίωσιν τῆς χώρας αὐτοῦ ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Αἱ νῦν ἐμπορικαὶ διαπραγματεύσεις, μερικώτερον φέρουσιν αἰχμακτῆρα ἀρρωδῶσιν εἰς τὰς τελωνειακὰς σχέσεις τῆς 'Ελβετίας μετὰ τῆς 'Ιταλίας καὶ τὰς τῆς Γαλλίας μετὰ τῆς 'Ελλάδος. Αἱ πρῶται αὐτῶν μικροῦ δεῖν ἀπετύγχανον.